

Хай щирий сміх єднає всіх!



ПЕРЕЩЬ

ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА • № 1 січень 2020

- Ти чув, на роботу вже можна більше не ходити!..

- Еге ж! Кажуть, якийсь спритник викупив усю землю під Верховною Радою разом із будівлею...

**ВІД СЛУГИ НАРОДУ ДО ВОРОГА НАРОДУ – ОДИН КРОК.
ВАРТО ЛИШЕ ПРОВЕСТИ ОДНЕ ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ЩОДО ПРОДАЖУ ЗЕМЛІ.**

Юрій ІЩЕНКО.

Я стояв у черзі. Він підійшов:
– Кого я вижу-у! Какая гадость!..
Він не вимовляє букви «р». І я для нього – завжди «гадость».
Поруч стояв сусід. Він це почув і радісно посміхнувся.
Він вимовляє букву «р». Але для нього – всі «гадость». Сусід належить до «умственных пролетариев». Його гасло: «Все – гади! Все – сволочи! Всех надо сажать!..»
На його думку, найкращим «садівником» був Сталін... Але він «недосадив»..
Людям завжди чогось бракує. Одному – свого щастя. Іншому – чужого горя.
Мені також бракує.
Черг. В черзі ти відчував, що живеш. Серед людей.
– Куди, бля, лізеш?! Стань у чергу, як усі нормальні люди!..
Став. Тішишся, що й тебе визнали нормальним.
«Людина людині – друг, товариш і брат!»
Відчуваю плече «друга». Спиною відчуваю черево «брата». Відчуваю носом, що «товариш» пив, чим закусував...



Цікаві зустрічі.
«Борода» до «бороди»: «Растреллі, Растреллі!..
– Врете! Никто никого не расстреливал! – це та «пресмыкающаяся», що постійно «бдит». – Никаких расстрелов не было. Это все выдумки бендеровцев...
Пішло про «врагов народа».
«На шкірзаводі впіймали шпигуна. Мав завдання з'ясувати, що таке «кирза»? І де живе та мати, до якої всіх посилають?..»
Очевидне і неймовірне. Передача думок на відстані.

– Существует! – Це «авторитет» – Вот я на Борщагівці. Сидю і думаю: хочеться випити. Дзвонить Вася. З Подолу. Каже: «Хочеться випити!..» А тут заходить сусід: «Хочеться випити!..» Трикутником передаються думки... Бермудським... Індуктивно-дундуктивне мислення...

Ностальгія.

Один шкодує за кремлівськими курантами. Інший – за червоними прапорами. Мені ж катастрофічно не вистачає черг. Вони були джерелом інформації, підвищення кваліфікації, театром мініатюр, школою мужності.

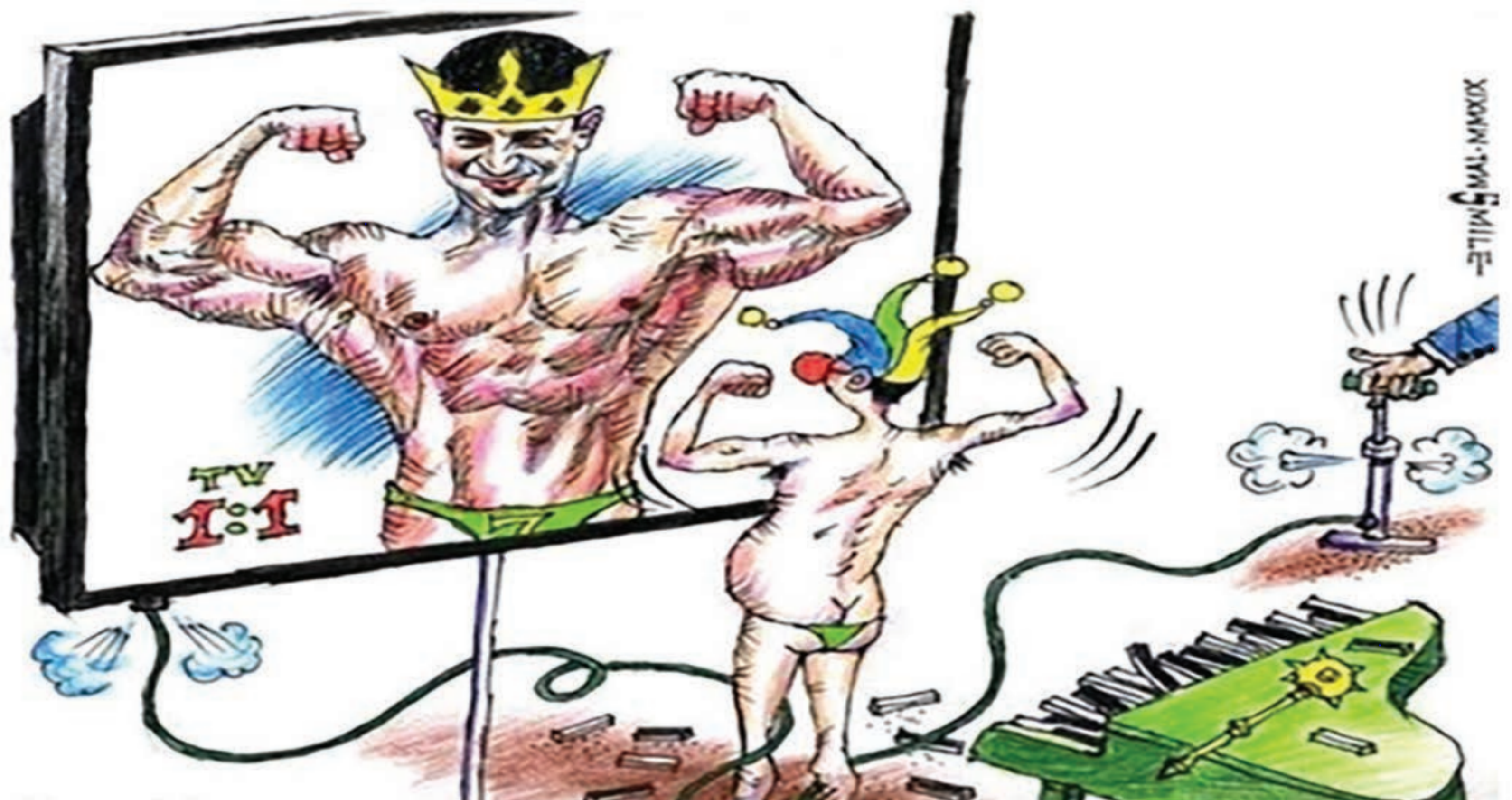
В чергах мене постійно лаяли. Що я стою «как истукан»! Що я посуваюся, як «черепаха»...

Я майже ніколи не достоювався до того, за чим стояв. Тратив масу часу, гудзики. Гідність. Але я почував себе «нормальною людиною», а інколи навіть краще – наче в'юн у болоті.

Мій знайомий, що не вимовляє букви «р», і далі, при зустрічі, вигукує: «О! Какая гадость!» Але у мене радості від цього немає. Бо наодинці нема від цього ефекту...

Євген ДУДАР.

Олег СМАЛЬ (Карикатура з нідерландського видання «Cartoon Movement»)



От наснилося мені нещодавно! Жаж! Зараз розповім...

Там, у тому сні, захворів я на застуду і вирішив побалувати себе, полежавши кілька днів у приватній клініці. Телефоную туди, питаю: «Можна?» Вони кажуть: «Можна, лягайте, у нас 1000 гривень за добу». «Ну, – думаю, – наче не так і дорого, можна собі раз у житті таке дозволити. Мабуть, комфортно там і лікарі хороші. Ляжу!» Ліг. Лежу собі... Аж ось приходить лікар-терапевт: «Зараз візьмемо у вас аналізи, а потім зробимо енцефалограму, УЗД, ЕКГ та рентген». «Добре, – кажу, – беріть і робіть». Швидко й зробили. Там у них все це обладнання є. Після розгляду результатів терапевт каже: «Тепер вас проконсультують ЛОР, хірург, невропатолог і проктолог. Вони скоро прийдуть до вас». Прийшов ЛОР, зазирнув, куди там треба було йому зазирнути, та й пішов. Через деякий час чую – якась крикнява біля дверей моєї палати. Виходжу. А там два хірурги сперечаються, хто ж із них буде мене консулювати. У одного ніс опухлий, у другого вухо збільшене у розмірах і почервоніле. «Може, – думаю, – реформа почала діяти і лікарі тепер один перед



одним на поміч пацієнту поспішають?» Кажу їм: «Не сваріться! Заходьте обидва». Зраділи вони, зайшли, подивилися, помацали на мені те, що треба було помацати, та й пішли. Згодом знову гамір за дверима зчинився, більш сильний. Виходжу. А там три невропатологи чубляться, виборюючи право мене консулювати. «Мабуть, – думаю, – це прогресивний сервіс, на основі здорової конкуренції». Кажу їм: «Не сваріться, заходьте втрійох!» Зраділи вони, зайшли, постукали мене трьома молоточками по двох колінах, попіднімав я руки, язика три рази висунув, по-

присідав. Та й пішли вони. Потім ще приходили чотири проктологи, зазирали теж...

Невдовзі (у тому ж сні усе це) приносять мені рахунок, а там: перебування у клініці протягом доби – 1000 гривень, аналізи у асортименті – 1000, обстеження на апаратах – 2000, консультація терапевта – 400, консультація двох хірургів – 2x400=800, консультація трьох невропатологів – 3x400=1200, консультація чотирьох проктологів – 4x400=1600. Усього: 8000 гривень. «Як добре, – думаю, – що ЛОР у них один!». А терапевт мені каже: «Завтра продовжимо. Треба усю картину бачити». «А як же, – питаю, – моя застуда?» «А у нас, – відповідає, – лікування застуди сучасне, комплексне. Для цього треба знати все про ваш організм. Тому завтра вас будуть консулювати окуліст, уролог, кардіолог і дерматолог, а післязавтра...»

Але тут, на щастя, під вікнами заволатала (спасибі їй) сигналізація якогось драндулета, я прокинувся і дуже зрадів, що то був тільки сон. А то б віру у людство втратив...

Олександр СТАХОВСЬКИЙ.



Нічого, крім фактів!

Директор Національного антикорупційного бюро України Артем Ситник відтепер, з 19 грудня, – серед переліку осіб, які вчинили корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення.

Як свідчить Єдиний державний реєстр НАЗК (Національне агентство по запобіганню корупції), приводом для внесення Артема Ситника до цього реєстру стало «порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків».

ЗДОЛАВ ХАБАРНИКА

Петро з хабарником судився,
але нічого не добився,
лише морально постраждав.
– Суди підкупні! – заволав. –
Реформувати їх пора!
І все ж – хабарника здолав...
Судді він сунув хабара.

СУСПІЛЬНА ХВОРОБА

Розвелось олігарших панків,
підростають уже й паненята.
І не бачать вони жебраків,
жебрачат, що скавчать, мов щенята.

У вельможі – шикарне меню,
для розваги – азартна рулетка,
а в трудяги – ковбасний понюх
і з водою снотворна таблетка.

До світанку гудуть кабаки,
промишляють усюди повії.
І гнітять мою душу думки:
«Чом так тяжко Вкраїна хворіє?»

Пан сім'ю на Канари потяг,
а в злидоти – на цвинтар доріжка,
бо тепер для простих роботяг
у лікарні не знайдеться й ліжка.

Що жирують високі чини
і незрячому злидарю видно...
Ті, що вкрали, сьогодні – пани,
чесні люди – непотріб і бидло.

СИН

Інститутський стаж у сина і диплом.
Син відомого він чина, а не гном.
А в синів (при всякій владі) мама є
і вона завжди поради видає.

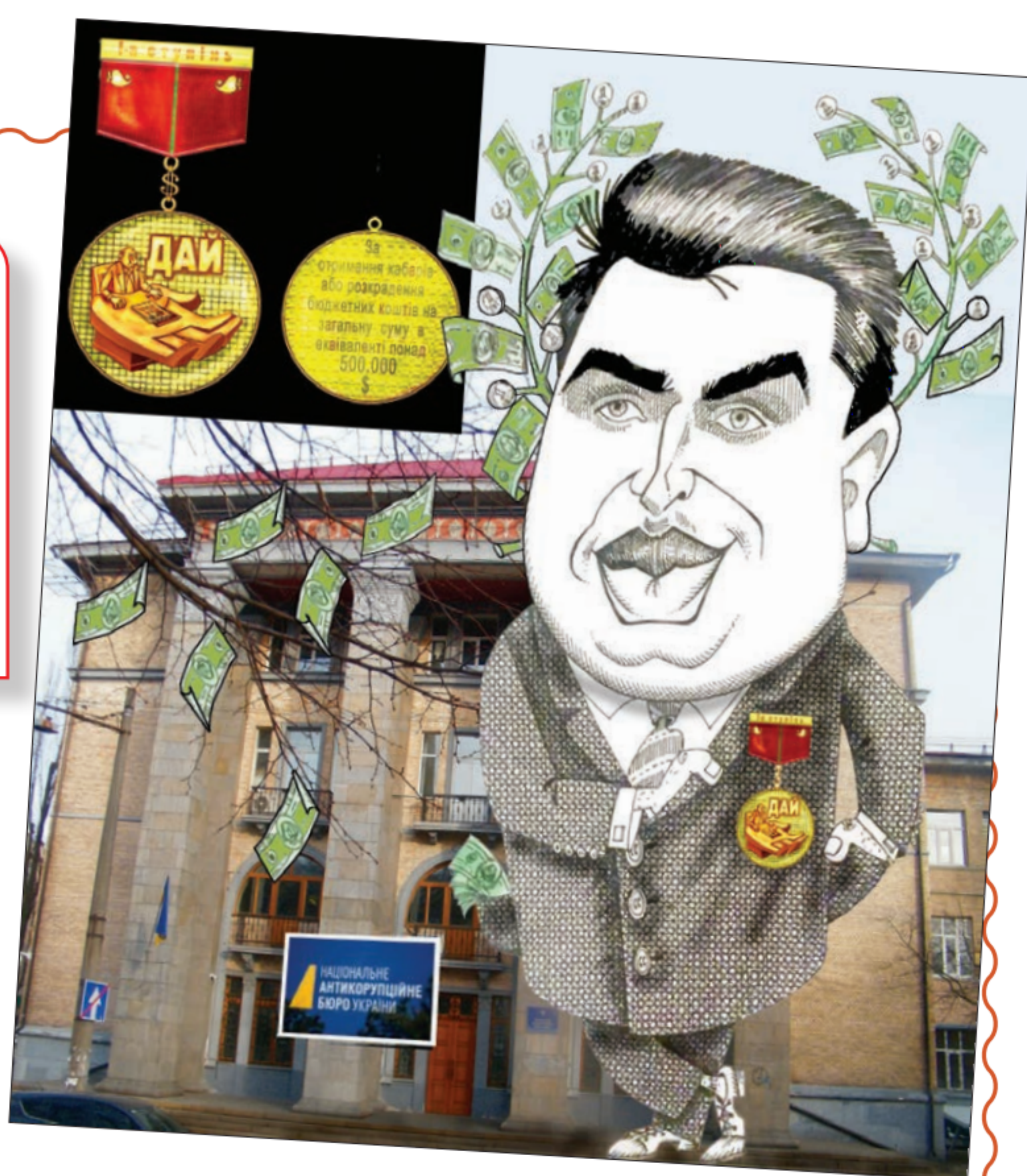
– Ти одразу до роботи не спіши.
Спершу зваж все «за» і «проти» – і ріши:
чи у крісельці сидіти божі дні,
чи лопатою вертіти у багні.

То дрібне, що непристижний маєш фах –
є надійний вже для тебе в тата дах.
Крісло чина будеш мати під матню
і престижну, а не бідну, зарплатню.

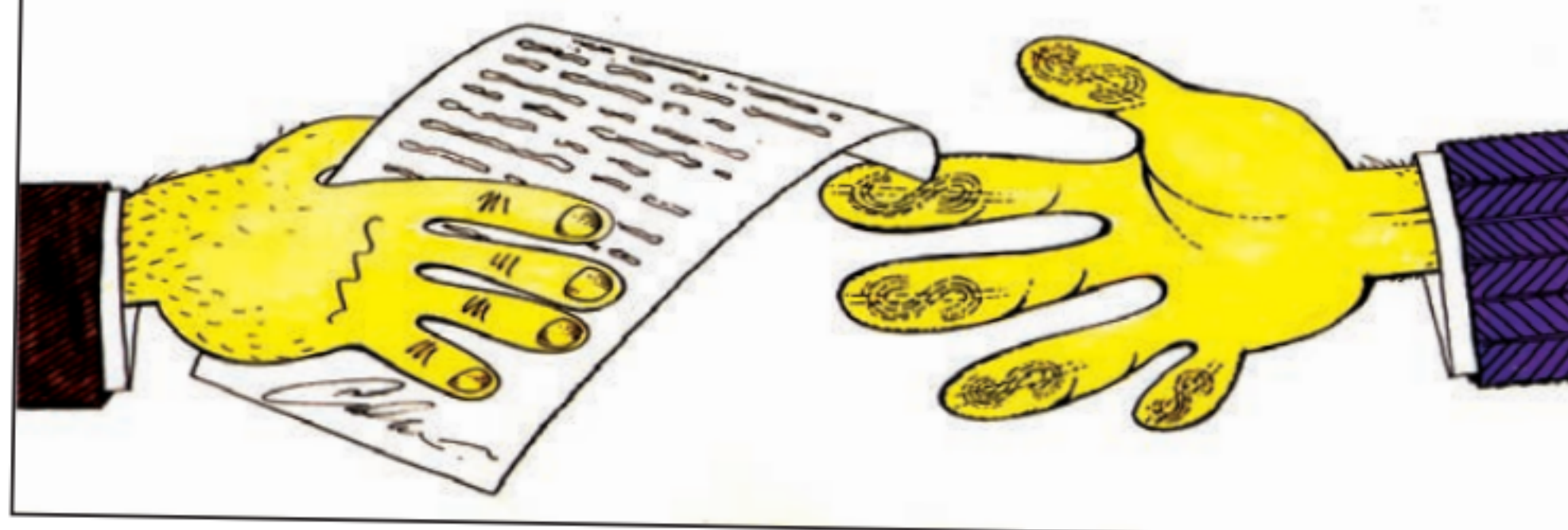
Дуже часто поступають так тузи,
адже все в руках тримають не низи.
Син з казни гребе зарплату, спритник – ас,
не сидить на шиї в тата, а у нас.

Леонід КУЦІЙ.

м. Вінниця.



Володимир СОЛОНЬКО

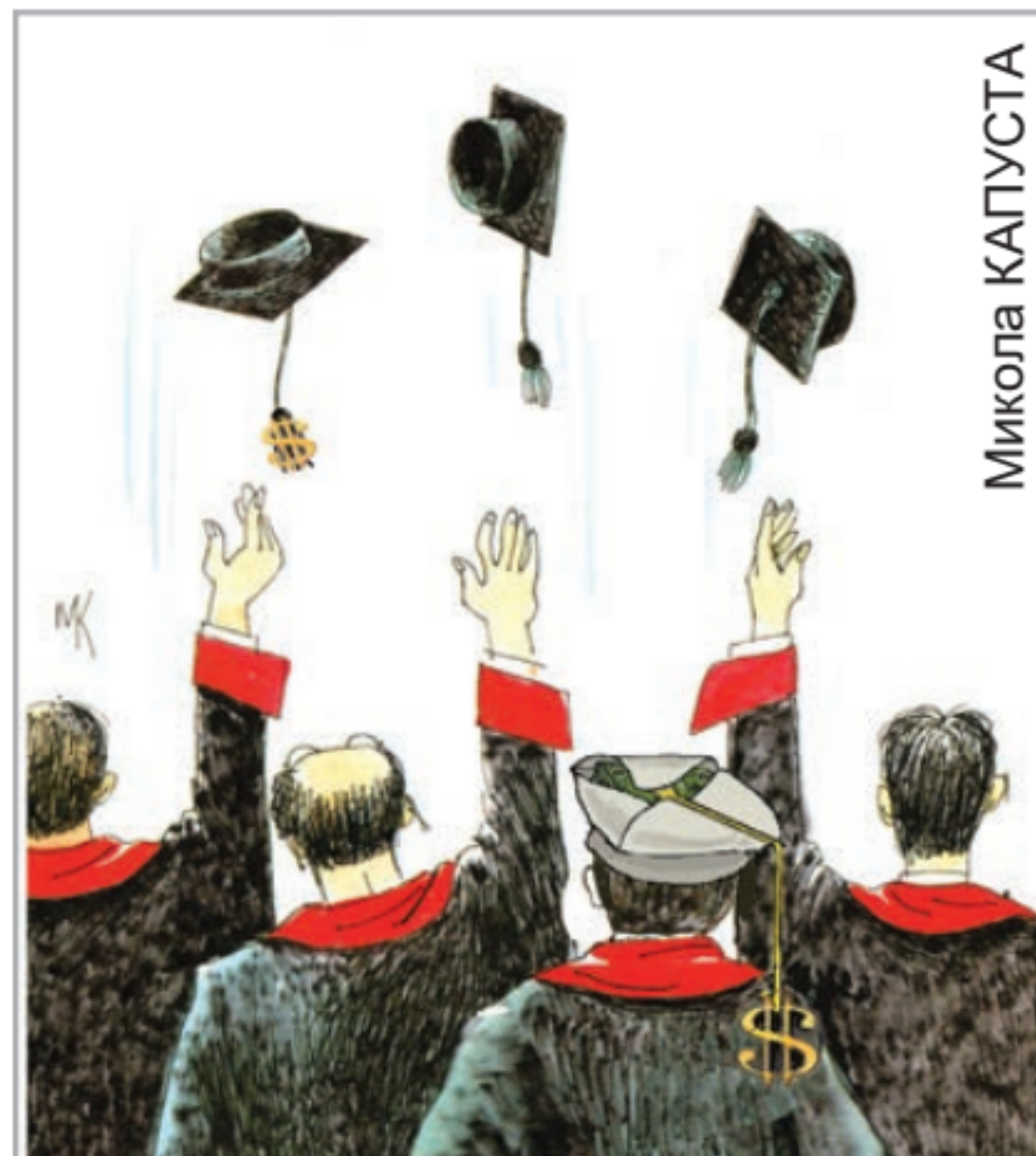


ПРОФІЛАКТИЧНІ ДУМКИ

Часом не нашої нужденної соціалки
стосується перефразоване селінджерівське
«Над прірвою в іржі?»

У нашої макроекономіки така підмочена
репутація, що її точніше буде називати
мкроекономікою.

У політика Н. був один невеличкий
недолік - його чесноти можна було розгледіти
тільки в мікроскоп.



Щодо бідаків: хіба ревуть вони, як
масла повно?

На слизькому шляху можуть себе
впевнено почувати лише політики з
твердими переконаннями.

Де ж той розумний, який напише За-
кон для дурнів?

Батьківщина завжди потребує того, в
чому терплять нужду її сини.

Флюгер - найбільш запальний при-
хильник багатовекторної політики.

До записника політика: не забувайте
про своїх попередників - саме їхні тіні
освітлюють вашу путь.

Якщо на вірному шляху вас мучать
сумніви, значить ви йдете у проти-
лежний бік.

Валентин ШУЛЬГА.

м. Київ.

НАРОДНІ УСМІШКИ

Прийшов кум до кума в гості, а той метушиться, бігає, пропонує закурити. Викурили по цигарці, по другій, по третій, а господар і не думає до столу запрошувати, ще пропонує закурити. Нарешті збирається гість уже й додому, а господар каже:

- Приходьте і на ту неділю. І куму візьміть.
- Кума не курять! - відрубав уже за порогом гість.

- Рада вас бачити, Вадиме Петровичу! Проходьте. А де ж ваша дружина?

- Та, розумієте, ми з нею витягали жереб, кому йти до вас в гості...

- І ви виграли?

- Та ні... Програв.

Господиня - до гостя:

- Ви вже йдете? Надворі такий дощ! Може, поведе-
черяєте з нами?

- А що у вас на вечерю?

- Макарони.

- Та ви знаєте, дощ не такий вже й сильний.

Дама телефонує до приятельки:

- Вчора в мене в гостях той Теренчук став розповідати гостям такі непристойні анекдоти, що я змушена була попросити його з хати.

- Розумно вчинила.

- Що з того? Решта гостей вийшла за ним, аби дослухати.

- Ой! У вас на стінах в кухні таргани!

- То шпалери такі.

- А для чого?

- Щоб гості не засиджувались.

- Що сказала твоя жінка, коли вчора побачила, що ти цілуєшся з сусідкою?

- Уяви собі, нічого. А два передні зуби мені й так давно потрібно було видалити.

- Куме, а що це у вас за синець під оком?

- Та це у мене вчора була чоловіча розмова.

- З ким?

- З дружиною.

Теща запитує зятя:

- Ти бачив чоловіка, який врятував мене, коли я топилась?

- Так, він уже приходив до мене вибачатись.

Чоловік довго сперечався з жінкою. Зрештою, не витримав і каже:

- Добре, нехай буде по-твоєму...

- Пізно, я уже передумала!

Володимир КЛЕПАЦЬКИЙ.

с. Білогородка
Києво-Святошинського району
Київської області.

Володимир СОЛОНЬКО



СВЯТКОВИЙ ЖАХ

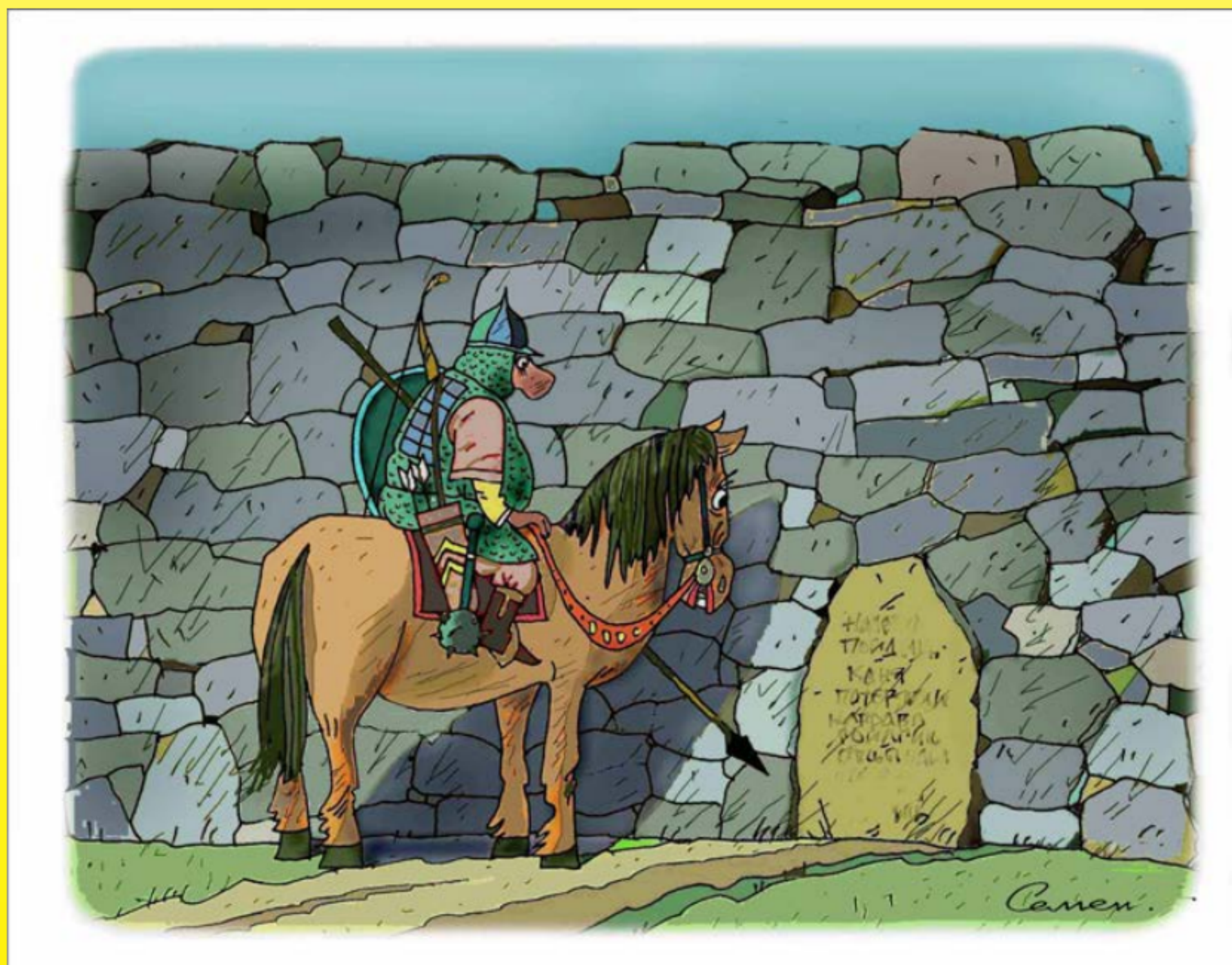
Подарунки новорічні
Привезли у зоопарк:
М'ясо, ласощі тропічні,
Рибу, меду повен бак...
Щоб вони сюрпризом стали
Для малят і для тварин,
В різні іграшки розклали
Весь святковий смакотин.
Для гривастої принцеси
(Жінки лева-силача)

Подали делікатеси
У посудині з м'яча.
А поживи для ведмедів,
Леопардів і вовків
У нутрі прозорих пледів
Заховали сім мішків.
Мавпи, поні і лисиці,
І верблюди, і слони
Теж отримали гостинці
В упаковках з дивини.

Власне, всім у зоопарку
Чарівним прописникам
Волонтери для сніданку
Завезли їстівний крам.
А не стало волонтерів -
Охопив звіринець жах:
Подарунки із вольєрів
Опинились на столах!

Юрій БЕРЕЗА.

КАЗКИ ВІД СЕРГІЯ СЕМЕНДЯЄВА



З'явчий дріб

До 85-річчя від дня народження
Василя Симоненка

Ім справді однакові

Балакучий ліхтар

– Я Сонце б засліпив, – розхвастався Ліхтар,
– Якби мене хтось підійняв до хмар.
За що йому та слава? Аж обидно:
Воно ж сія, коли надворі видно!



Камінь

Він мовчки світ навколо оглядає,
І дехто думає:
«Мовчить!
Напевне, щось він знає...»



За діло б'ють

Орлові Муха скаргу подала:
Мене всі б'ють, бо дуже я мала.
Орел їй відповів суворо та правдиво:
– Тебе всі б'ють, бо дуже ти шкідлива.
Я хочу, щоб отак завжди судили:
Дивилися, кого й за що побили.



Хвалилися миші:

– Людей із світу ми могли б звести,
Якби не підсобляли їм коти...
А комірник радів у вечоровій тиші:
– Я у тюрмі б сидів, та виручають миші.



Така служба

Собака день і ніч на всіх гарчить сердито.
А що ж йому робити! Собаці треба жити.



– Нема прогресу, –
вирішили блохи. –
Однак нас били й б'ють у всі епохи...



Крилатий та безкрила

Сів Горобець бідовий на Ракету,
Струсив із пір'я подорожній пил:
– Тобі не долетить до іншої планети,
Бо в тебе он немає зовсім крил.



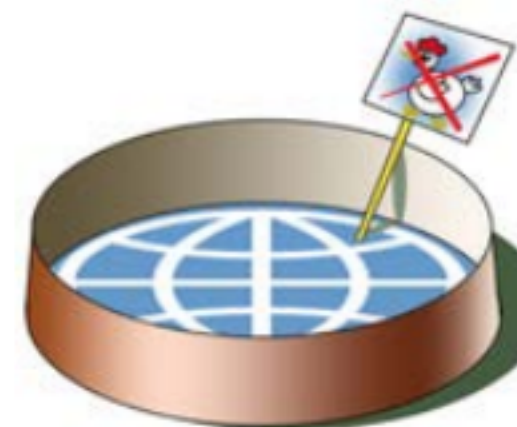
Що правда, то правда

Жалілася Свиня:
– Ніяк не зрозумію,
За що так люди хвалять Солов'я!
Адже він навіть хрюкати не вміє...



Квочка і Сито

Курчаток Квочка висиділа в Ситі,
Тепер воно оповіщає всіх:
– Курей би зовсім не було на світі,
Коли б я не родило їх...



Ховрах

Ховрах-мислитель думав у норі:
– Нащо те Сонце крутиться вгорі?



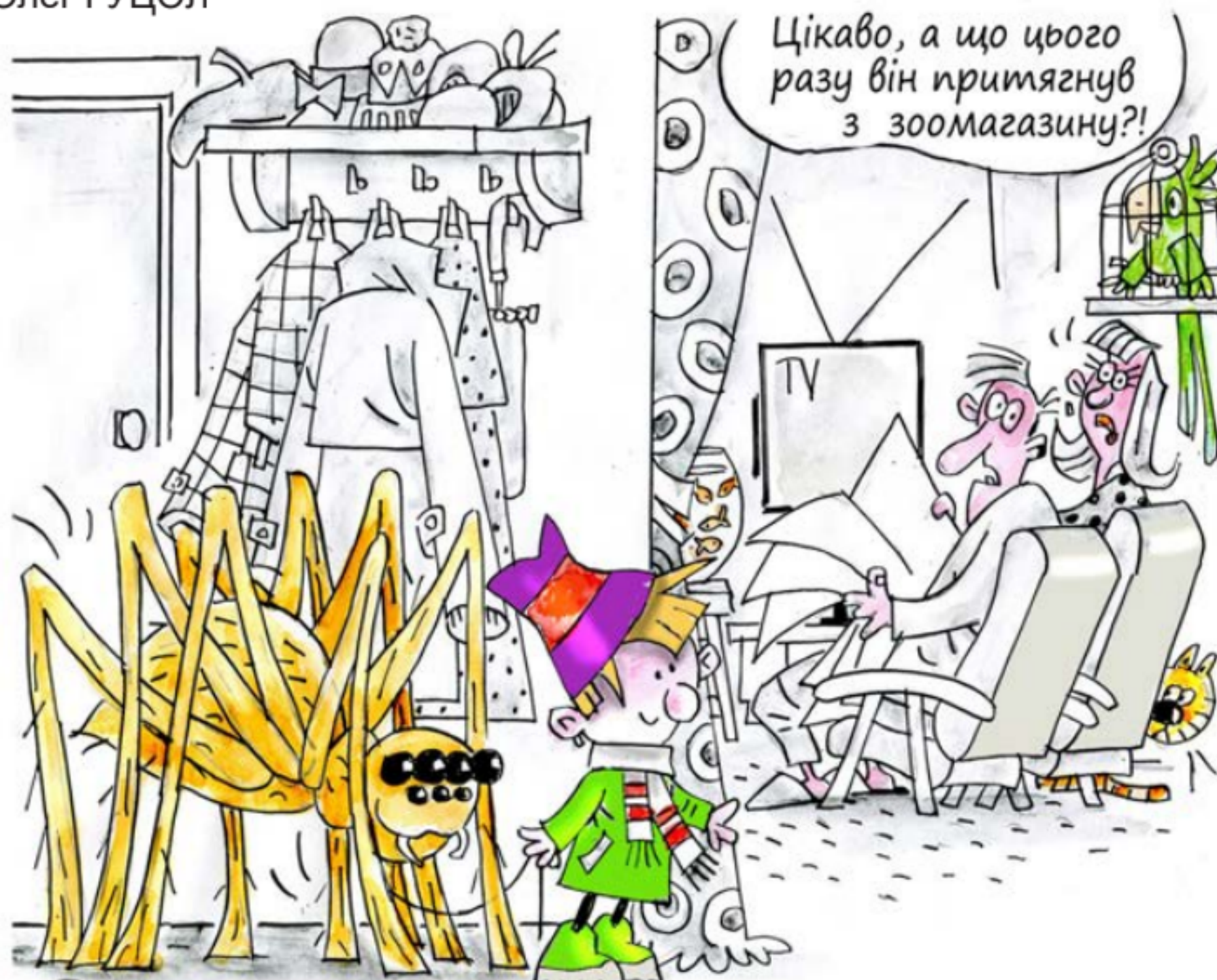
А в кого ж...

Над Пуголовком Жаба поглумилась:
– І в кого ти таке гидкенське уродилося!...



Оформлення Сергія ФЕДЬКА

Олег ГУЦОЛ



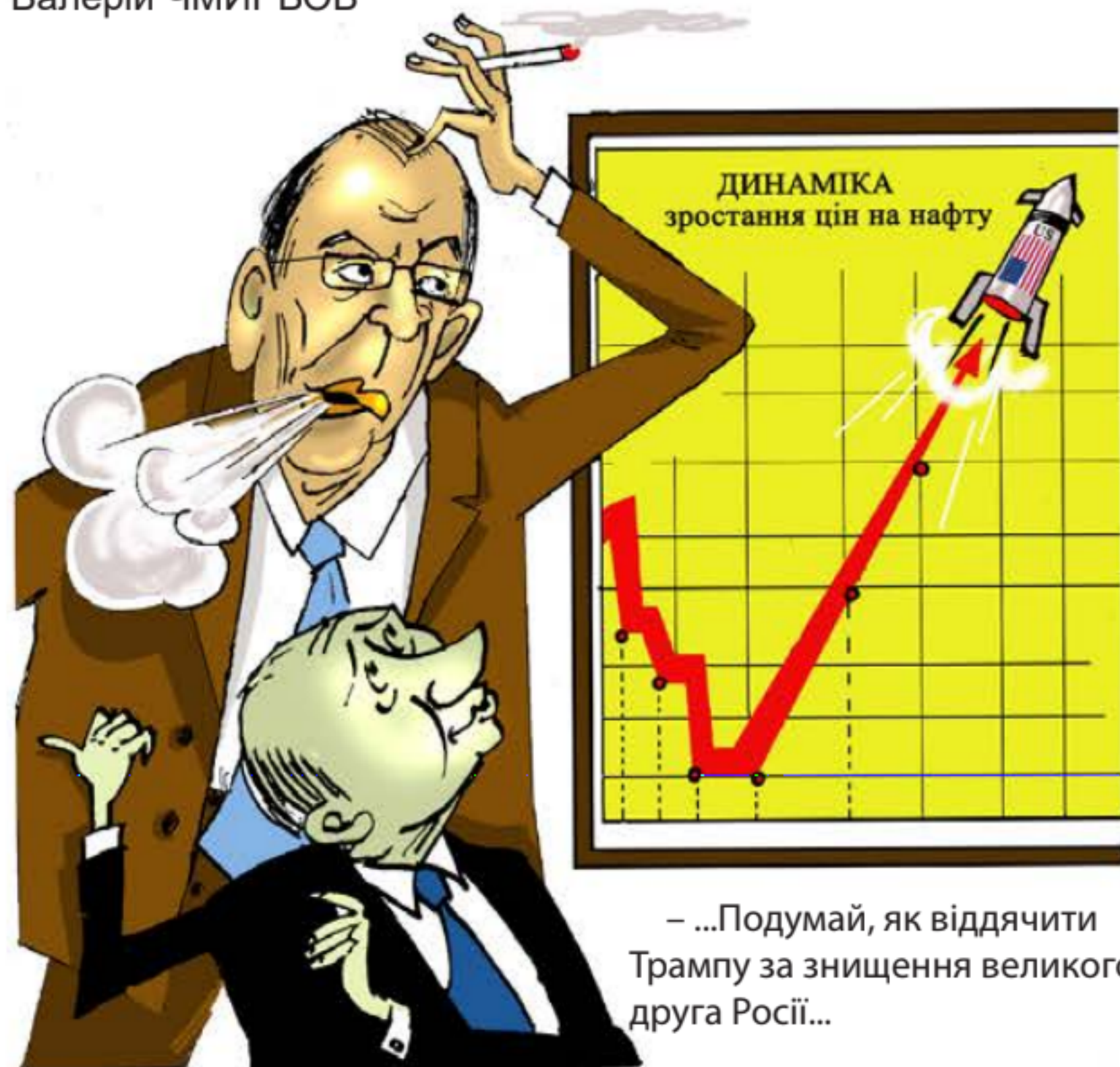
Валерій ЧМИРЬОВ



– Синку, ти й досі над уроками сидиш?
– Так, татку! Це ж тобі не наукову статтю за декілька годин написати...



Валерій ЧМІРЬОВ



Свирид БЛАЖОВ

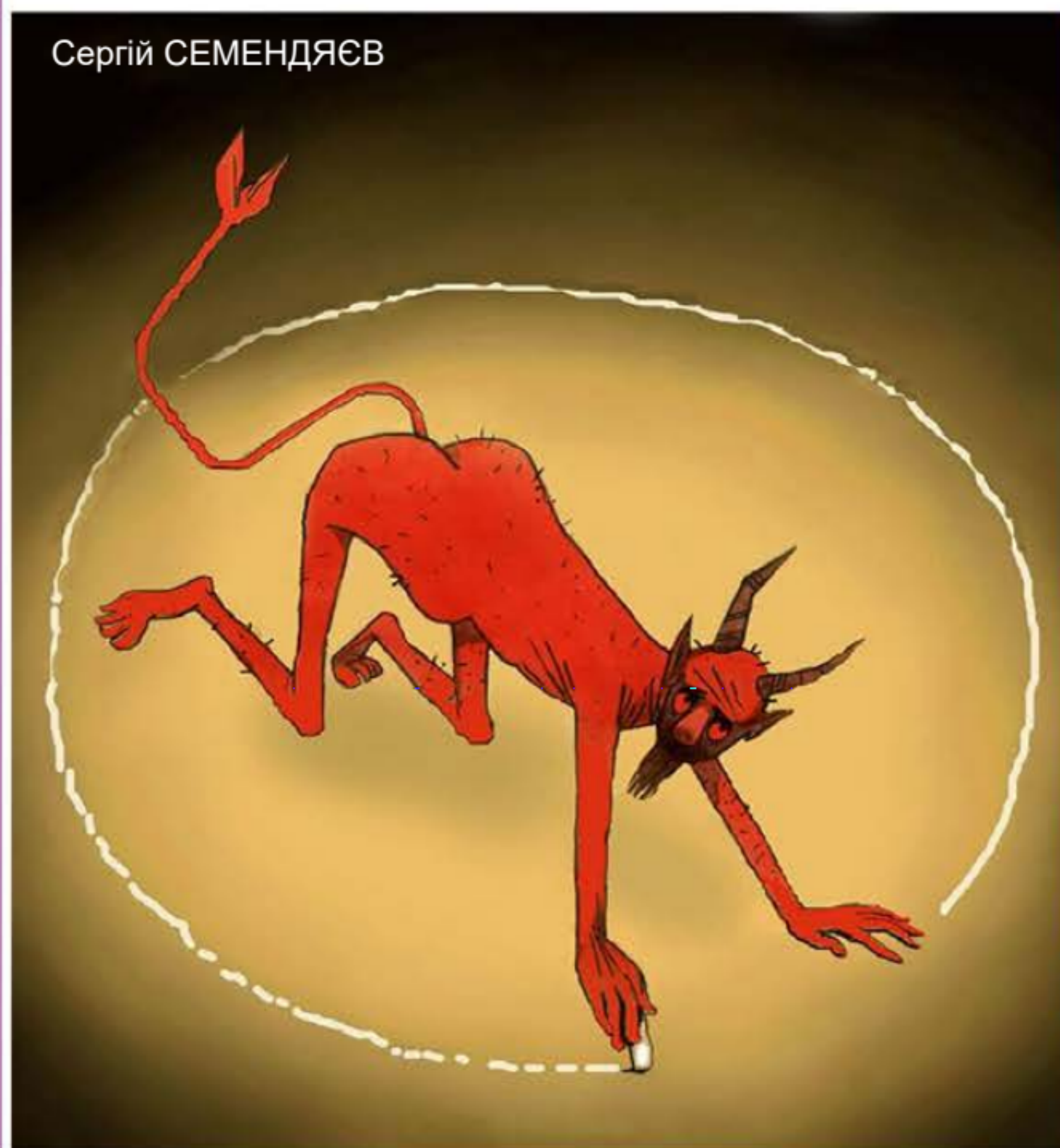


Олег СМАЛЬ



ЗАХИСТ ВІД ШАМАНА

Сергій СЕМЕНДЯЄВ



Володимир СОЛОНЬКО

Мініатюри

НА ЗВОРОТНІЙ ЗВ'ЯЗОК

В РЕЖИМІ ОЧІКУВАННЯ

На народ я даремно грішив.
Він насправді у нас дуже мудрий.
Як і поре херню – від душі,
Бо розумним весь час бути трудно.

І, до того ж, діватись куди
Від обридлої телемерзоти?..
То, якщо ти розумний, зажди:
Станеш врешті і ти ідіотом.

ПРО СВОЇ РЕФЛЕКСІЇ

Ментальний відчув у собі поворот.
Хоч я вочевидь із блондинів:
Чим більш пізнаю свій туземний народ,
Тим більш до вподоби грузини.

НА НЕВЕЛИКУ РІЗНИЦЮ

Є зрадники в нас хіба тільки?
Та видно і прямо, і збоку:
Повсюдно їх ставлять до стінки,
А в нас – до валютних потоків.

НА ДЕМОКРАТИЧНЕ РОЗДОРІЖЖЯ

Народ вже ясності потроху вимага,
Питається: хто, врешті, ляльковод?
І чи:
Який народ – такий слуга?
Чи ні:
Який слуга – такий народ?

НА ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПОСТУП

Повземо, як черепаха?
Ні, мчимо вперед!
Був раніше в Гальки хахаль,
А тепер – бой-френд.

НА ВІЧНУ ТЕМУ «КАМО ГРЯДЕШІ?»

Я вже не народний романтик
І бачу картину просту:
Плекають меткі кандидати
В отарі людській темноту.
Їм мила селянська наївність
Й копійчане жлобство містян...
Й прошкує дегенеративна
Країна у щільний туман.

І хрен його зна, куди зайде,
І Бог його зна, з ким і як.
А, може, вона просто зайва,
Як серед балу жебрак?

НА ПРЕСТАРІЛИХ ПОЛІТИЧНИХ ДІЯЧІВ

Від різних людей про мудрість старійшин
Чував, безумовно, не раз.
Але у житті траплявся мені більше
Звичайний старечий маразм.

ПРОСТОЮ МОВОЮ

Що значить: «корупція всюди»?
Скажу вам простіше. Так от:
А кращого в нас і не буде,
Поки крадькуватий народ.

НА ЗАГАЛЬНЕ ПОКУЛЬТУРНІШАННЯ

Раніш не знали таких «жмурок».
Вже став культурніш виборчий загал?
Не скаже він тепер «придурок»
На кандидата. Ні... «оригінал».

Павло **СТОРОЖЕНКО**.

м. Полтава.



Графічна усмішка від Анатолія ВАСИЛЕНКА

Автошарж



– Я знаю, хто терорист №1. Це – моя теща.



– І тут я відчуваю, що відірвався, що лечу!..

– Ти що, наркоман?

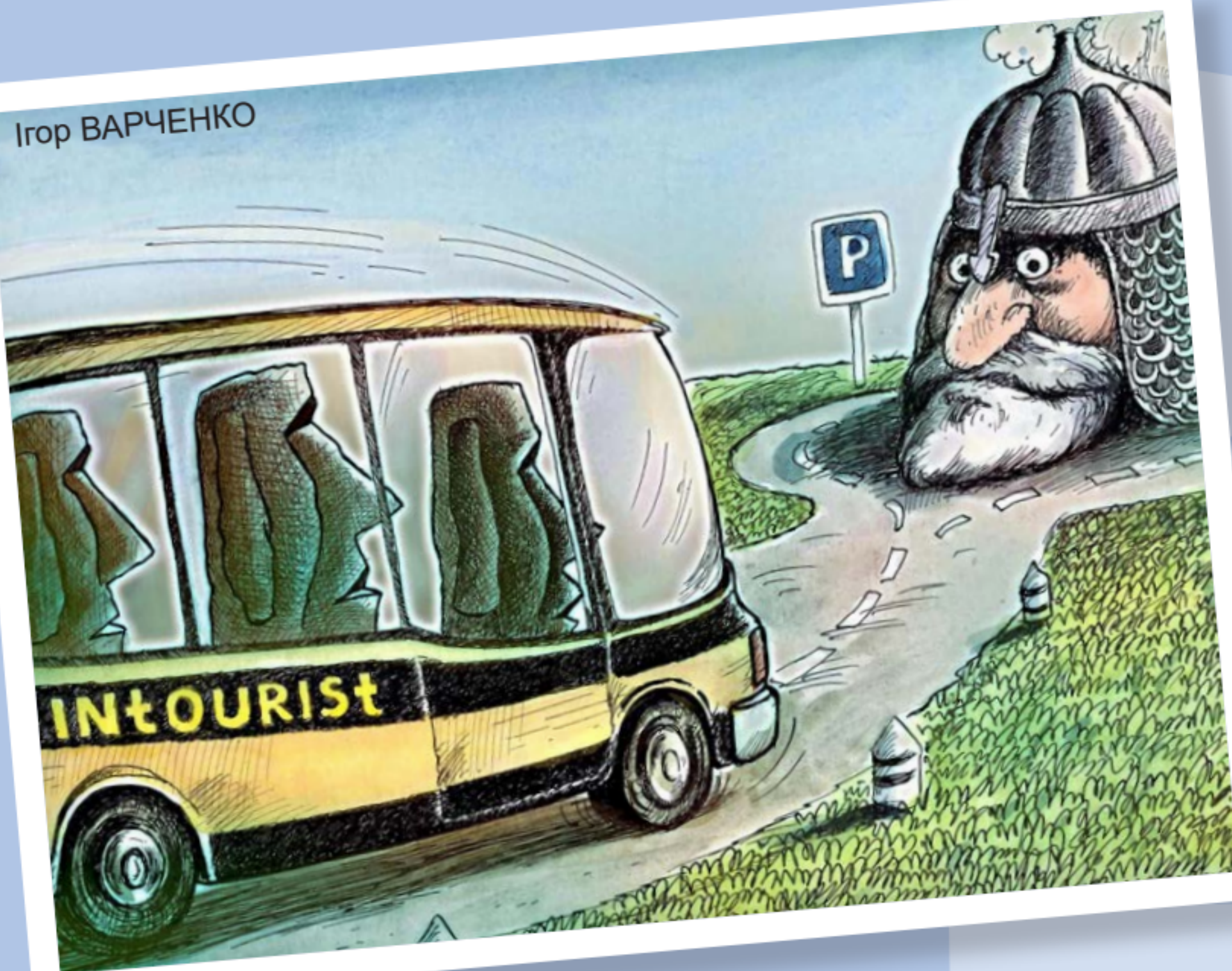
– Чому? Я льотчик.



– Правду ти, бабо, казала: спека, як у Єгипті.



Ігор ВАРЧЕНКО



Анатолій ВАСИЛЕНКО



Ігор ВАРЧЕНКО



ПРОПУСТИ
ПІШОХОДА!

Ігор ВАРЧЕНКО



Ігор ВАРЧЕНКО



Олександр ДУБОВСЬКИЙ



Замілювки



ПАРКАН

Сусідські городи – з усіх чотирьох боків. Туди і прошкують мої кури з подвір'я нової садиби...

Сусіди попередили:

– Переб'ємо! Зведи паркан!

Прикинув: щоб загородитися, потрібні мішок грошей і чотиримісячна робота без вихідних.

Узяв у банку кредит, наперед річну зарплату, відпустку, позичив у тещі приготовлені на смерть фінзапаси. Придбав матеріали, виготовив стовпчики та штахети – і почав зводити паркан.

Працював – голови не піднімав. За місяць закопав стовпчики і прибав до них лати.

І на тім сили вичерпалися.

Підняв очі – а довкіл моєї садиби височить триметрова бетонна стіна! Сусіди звели. А коли – не помітив за власними клопотами.

І навіщо я в борги влязав? Тепер моя затія звести паркан із діркою для курей – коту під хвіст!

ВИХІД ІЗ СИТУАЦІЇ

– Чоловіче, будь людиною!

– Люба, а хіба я – мавпа?

– Ти – чорт із рогами!

– І з якого це часу я ним став?

– З учорашнього.

– А що то за день був?

– День твоєї зарплати.

– А де ця зарплата? Я її у своїх кишенях не знайшов.

– Пішла коту під хвіст.
– З якою метою?
– У своїх співпляшників запитай.
– А хто це?
– Твої колеги по роботі.
– А звідкіля, люба, ти їх знаєш? Ти ж на роботі в мене жодного разу не була...

– З їхніх п'яних фізіономій.
– Їх що – по телевізору показали?
– Самі продемонстрували.
– І де саме?
– У нашій квартирі. Ген на твоєму дивані хропуть.

– А як вони сюди потрапили?
– З тобою в обнімку опівночі присунулися.
– І що, я з ними зарплату пропив?
– І свою, і їхню. Бо вночі спросоння бубніли, що борг ресторану обов'язково повернуть.
– А я мовчав?
– Я не чула. Бо ти спав у ванній.
– А чому там?
– Бо диван зайняли твої забулдики.
– А чому ти їм дозволила це зробити?
– Бо намагалися лягти у ночвах із квашеною капустою.

– А, даремно ти мене, люба, лаєш. Пошукай мою зарплату у капусті. Я її туди заховав, як тільки ми зайшли до квартири... Знайшла?

– Знайшла. Ну й ти придурок!

– Чому?

– Тому що пиячив у ресторані за чужі гроші. І де твоя гордість? Люди на тебе розтратилися. Що ж вони своїм любим скажуть?

– Що в мене ночували.

– А хіба це вихід із ситуації?

– Вихід. Вони мене пригостили, а я їм дивана віддав для перепочинку. А за амортизацію треба платити. Так і скажуть дружинам. Вони їх, сподіваюся, зрозуміють.

– А хто їхні дружини?

– Не знаю хто. Вони нас випровадили з ресторану додому, а самі залишилися на танці...

НЕНАЖЕРЛИВІ ЗЕМЛЯЧКИ

Сусідка шепнула, що в місті відкрився «Еко-маркет».

Я – за гаманець. І туди...

Прибіг. А в закладі люду – не проштовхнутися!

Та це мені – не перешкода. Виставив гострі лікті, надув живота – і вперед!

Порозпихав старих і малих, як сірникові коробки. Дістався до однієї полиці, до другої... до десятої.

Нагріб товару – три візки з верхом!

Таким же валетом дістався каси. Розрахувався, спакував накуплене в торби, вийшов з «Екомаркета», присів на лавці і почав дивуватися. Вголос. Щоб перехожим наука була:

– Ну й землячків маю! Тільки про якусь подію почують – пруть, аби не оминати. Чи треба їм тих харчів, чи не треба, хапають усе підряд. Та хіба цього добра завтра не буде? Хіба стільки злопаєш за один день? Ось мені однієї закупки вистачає на два з половиною дні. А бігаю щодня я по торговельних закладах не через жадібність, як інші, а через інтерес: чи вистачить сил донести накуплене додому? І ніколи я не придивляюся, як землячки, до цін. Беру те, що на мене дивиться. Та так беру, що після мене вже нічого брати. Бо люблю порядок! А то ж скупчатся, придивляються, приносяться, обмацують, перебирають – і створюють нерозбериху. Не знаєш, кого в який бік розпихати. І жодної тобі порядної людини серед них не знайдеться, щоб у цей натовп хутенько вскочила та вискочила з нього! Усі культурних із себе корчать, ненажери...

Подивувався, викликав по телефону жінку, закинув їй на плечі торби з наїдками і відправив додому.

А сам – знову в «Екомаркет»! Демонструвати, як слід у закладі торгівлі не дрімати...

Юрій БЕРЕЗА.

м. Рівне.



Малюнки Сергія ФЕДЬКА



Олександр БРОНЗОВ, Ігор ЖЕВЕДЬ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

– А він першим почав!..



Одноставним рішенням ради директорів: новорічний корпоратив буде закритим. Всі запрошені приходять зі своїми дружинами чи нареченими.

Свято пройшло вдало. Лунала музика, рікою лилося шампанське, нас веселили артисти з кварталу. У всіх був піднесений настрій. Тоді мені так здавалось...

На ранок моя дружина Дарка Пилипівна, прискіпливо подивившись на мене, як прокурор на вбивцю, сказала:

– А ти, Микито, виявляється, ще той ловелас і спідничник! Це ж треба – скільки років мене дурив і прикидався розмазною. Але тепер не відкритишся, голубе дерев'яний! Я зафіксувала на камеру, як ти спочатку лупив свої вставні зуби до тієї довгоногої грудастої дівки. А потім ви привселюдно обнялися і поцілувалися. Ти мене зганьбив. Виставив на посміховисько і за це ти дорого заплатиш! – люто махнула кулаком дружина.

Від несподіванки я здригнувся, одягнув окуляри і втюпився у мобільний телефон.

– Слухай, так це ж наша співробітниця Вікторія з договірною відділу принесла довгоочікувану звістку про те, що нарешті вдалося підписати вигідний контракт на постачання нашої продукції у новому році. На радощах я її чмокнув у щоку, – здивовано розвів руками.

– Не треба мене дурити! Ваш контракт і палкі обійми були такі далекі від виробничих відносин, як фуфайка від собачої шуби. І я цього ніколи не забуду! – наче припечатала дружина.

Відтоді моє життя перетворилося на пекло. Вставав уранці, прасував собі сорочку, готував яєчню, поспіхом їв і збирався на роботу. Коли доходив до дверей, чув у спину:

– Йди, старий спідничнику, до своєї кралі і не забудь міцно обійняти і поцілувати довгоногоу та грудасту.

Так продовжувалось день у день. Безпідставні звинувачення мене добивали. Знервувався і

схуд, як велосипед. Зрештою вирішив поговорити начистоту з дружиною.

– Давай заспокоїмось, перестанемо фантазувати. Навіщо ти мене ревнуєш до дівчини, яка лише на декілька років старша за нашу доньку? Може, пора схаменутися? – щиро звернувся до Дарки.

– Ха-ха! Схаменутися, він мені каже! Зачекай старий дурню, вона тобі скоро такі роги навесить, що вони на твоїй лисій макітрі будуть світитися, як новорічна ялинка! До речі, у неї прикольне прізвище – Вікторія Місюха, – це наче для такого лоха, як ти, спеціально підігнали, – єхидно знущалася дружина.

Але це були лише квіточки. Одного дня до мого кабінету забігла заплакана і знервована Вікторія з договірною відділу і з порога випалила:

– Микито Івановичу! Чому ваша дружина тероризує мене і моїх батьків? Звинувачує, ніби ми коханці?

Від несподіванки я отетерів. Налив склянку води і почав заспокоювати співробітницю. Згодом вона вгамувалась. Ми довго розмовляли про життя-буття. Як винуватець запросив її після роботи до кав'ярні. Там було цікаво і затишно. У влаштоване Даркою пекло йти не хотілося.

Тепер щоранку на саркастичні примітивні пропозиції Дарки на кшталт: біжи, спідничнику, до своєї грудастої Вікторії Місюхи... і не забудь її розцілувати... – я з охотою чимчикував на роботу, а увечері виконував чергове побажання дружини – ще й ішов із Вікторією кудись у затишне містечко.

Минуло декілька років... Так, може це банально, але ми з Вікторією побралися. У нас двоє дітей: хлопчик і ще раз хлопчик. Тепер, коли я йду з дому, дружина жартома нагадує у передпокої:

– Мій дорогий спідничнику, не забудь увечері повернутися додому, бо ми на тебе дуже чекаємо!

Микола ВАВІРОВСЬКИЙ.



До відома авторів! Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи й малюнки не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, редакція відповідальності не несе. Матеріали, позначені літерою «Р», публікуються на комерційній основі. При передруку посилання на «Перець. Весела республіка» обов'язкове. ПІДПИСАНО У СВІТ 30.01.2020Р.



ПЕРЕЦЬ

ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА • № 1(37) січень 2020

**КРИСЛОВЛАДНА ГРОМАДА
ВЕСЕЛОЇ РЕСПУБЛІКИ «ПЕРЕЦЬ»**

ШЕФ-РЕДАКТОР

Василь СПОДАРЕНКО

Авторитетно керує КРИСЛОВЛАДНОЮ ГРОМАДОЮ

ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ КОРПУС

Форма правління авторитарно-демократична

Свирид ГОЛОХВASTов-онук

(працює на авторитарних засадах)

Йозеф ШВЕЙК-молодший

(працює на демократичних засадах)

**ГОЛОВА ПРЕЗИДІЇ
ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО КОРПУСУ**

Юрій ІЩЕНКО

Пильне око пантрування регламенту

**ПЕРШИЙ ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ
ПРЕЗИДІЇ ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО КОРПУСУ**

Валерій ЧМИРЬОВ

Всенародний художник ВРП

РАДА СМІХОВОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ

Секретар Ради сміхової безпеки і оборони (РСБО)

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Народний художник України

**ПОСТІЙНИЙ ПОВНОВАЖНИЙ ПРЕДСТАВНИК
ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО КОРПУСУ**

в органах влади Веселої республіки «ПЕРЕЦЬ»

Тарас КІНЬКО

Лауреат премії імені Івана Франка

**СЕКРЕТАР ПРЕЗИДІЇ
ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО КОРПУСУ**

Микола ВАВІРОВСЬКИЙ

Заслужений журналіст України

ВЕРХОВНА РЕДАКЦІЙНА РАДА

Головний Заводій Верховної Редакційної Ради

Олег ЧОРНОГУЗ

Заслужений діяч мистецтв України

Лідер жорсткої опозиції у Верховній

Редакційній Раді

Петро ПЕРЕБИЙНИС

Заслужений діяч мистецтв України

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ-КАРИКАТУРИСТІВ

Прем'єр-міністри образотворчих просторів

Веселої республіки «Перець»

Олександра ОКО

Заслужений художник України

Володимир СОЛОНЬКО

Народний художник Веселої республіки «Перець»

Голова НБУ – Народної Бібліотеки Усмішок

Анатолій НАУМОВ

Народний заслужений драматург

ДИПЛОМАТИЧНИЙ КОРПУС

Надзвичайний, Повноважний і Постійно діючий
посол України у Веселій республіці «Перець»

Анатолій ПАЛАМАРЕНКО

Народний артист України

Надзвичайний, Повноважний і Постійно діючий
посол Веселої республіки «Перець» в Україні

Євген ДУДАР

Заслужений діяч мистецтв України

**ГЕНЕРАЛЬНИЙ ОЧІЛЬНИК АГЕНТСТВА
«ПЕРЕЦЬ-ІНФОРМ»**

Аркадій МУЗИЧУК

Лауреат численних літературних премій,
невтомний речник ВРП. Заслужений журналіст України

**НАЧАЛЬНИК ВЕРХОВНОЇ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ
ВЕСЕЛОЇ РЕСПУБЛІКИ «ПЕРЕЦЬ»**

Павло КАРЛОВ

Заслужений працівник культури України

ПЕРШИЙ ПОЧЕСНИЙ ГРОМАДЯНИН ВРП

Юрій ЦЕКОВ

Фундатор ВРП, історіограф української сатири і гумору

ЮРИСТ ВРП: СУДДЯ, ПРОКУРОР, АДВОКАТ

Олександр СОРОЧИНСЬКИЙ

Засновник журналу:

ПП «Загальнополітичне видання «Сільські Вісті»,

газета захисту селян України»

03047, м. Київ, проспект Перемоги, 50

(Керівник В.І. СПОДАРЕНКО)

Видавець журналу:

ПП «Видавництво «СЛОВО»

04060, Київ, вул. Ольжича, 29

(Керівник Є.С. ТЕТЕРЕВ'ЯТНИКОВ)

Видається з квітня 1922 року

Свідоцтво КВ №23040-12880ПР від 28.12.2017 р.

Телефон редакції: (044) 454-87-68

E-mail: perec2018@ukr.net

Поштова адреса для листів: Київ-03047, а/с 43

Літературний відділ: perets.vr@ukr.net

Художній відділ: perets.cartoon@ukr.net

Головний редактор проекту Перець-Інтернет:

Валерій ЧМИРЬОВ

Головний редактор: Юрій ІЩЕНКО

Заступник головного редактора: Микола ВАВІРОВСЬКИЙ

Голова художньої ради, головний художник:

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Відповідальний секретар: Тарас КІНЬКО

Редактори відділів: Сергій ПАЛЬЦУН, Тимофій

ПРОКОПЕНКО, Лариса ЧЕПІГА, Ярослав ЧОРНОГУЗ

Художні редактори: Олег ГУЦОЛ, Валерій МОМОТ, Сергій

СЕМЕНДЯЄВ, Володимир СОЛОНЬКО, Сергій ФЕДЬКО

Комп'ютерна верстка: Валерій АРСЕНЮК

© Перець. Весела республіка. 2020



Плакат «Перця»

От бачиш, після першої вакцини
з тебе корона злетіла, а після другої –
повністю одужаєш!...



КОЗАЦЬКІ ЛІКИ НАЙКРАЩІ ПРОТИ КОРОНАВІРУСУ!

СМІХОВІ ПРЕФЕКТИ ВЕСЕЛОЇ РЕСПУБЛІКИ ПЕРЕЦЬ ПО ОКРУГАХ:

Автономна Республіка Крим – вакансія
Вінницький – Леонід КУЦІЙ
Волинський – Василь СЛАПЧУК, Сергій ЦЮРИЦЬ
Дніпровський – Микола ЮРЧИШИН
Донецький – Валентин ШУЛЬГА
Житомирський – Василь ДАЦЮК
Закарпатський – вакансія
Запорізький – Пилип ЮРИК

Івано-Франківський – Станіслав ГРИНДА
Київський – Віктор СЕМЕНЯКА
м. Київ – Григорій ГАЙОВИЙ
Кіровоградський – вакансія
Луганський – Павло КУЩ
Львівський – Олег КАЧКАН, Володимир ПАЛЬЦУН
Миколаївський – Василь ПІДДУБНЯК
Одеський – Дмитро ШУПТА
Полтавський – Павло СТОРОЖЕНКО
Рівненський – Юрій БЕРЕЗА, Василь ТИТЕЧКО
Сумський – Петро ТОВСТУХА

Тернопільський – Ярослав БОРСУК
Харківський – Микола ВОЗІЯНОВ, Володимир СУБОТА
Херсонський – Олександр КОНОВАЛЕНКО
Хмельницький – Олексій ТИМОЩУК
Черкаський – Сергій НОСАНЬ
Чернівецький – Флоріан БОДНАР, Олександр СВІНЦІЦЬКИЙ
Чернігівський – Сергій ДЗЮБА

Поштова адреса – 03047, м. Київ, а/с 43

Електронна пошта – perets.vlaskor@ukr.net